

RETORN AL TRÀMIT DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

El 19 de gener de 2024 es va penjar al "Canal participa" i també a l'apartat de normativa en tràmit de la web de Transparència de la Generalitat el projecte de Decret pel qual s'estableix la vacunació antiràbica obligatòria i altres mesures sanitàries per als animals de companyia, per iniciar el tràmit de participació ciutadana. El termini per a fer aportacions va finalitzar el 19/02/2024. Aquest és el document d'anàlisi i resposta a les observacions realitzades a l'esmentat tràmit per les següents persones:

APORTACIONS CONSELL DE COLEGIS VETERINARIS DE CATALUNYA

1.- PRIMERA: la vacuna antiràbica s'ha d'establir com obligatòria no només per als gossos, sinó també per als gats i les fures (article 1)

PRIMERA.- En relació amb l'ARTICLE 1: Objecte

En primer lloc cal dir que considerem que la vacuna antiràbica s'ha d'establir com obligatòria no només per als gossos, sinó també per als gats i les fures, perquè és es molt difícil controlar que aquests últims "viuen permanentment en habitatges tancats" i que no "tenen accés al medi exterior".

També creiem que seria molt positiu afegir al text d'aquest article que l'obligació de vacunar gossos, gats i fures és dels seus titulars i/o responsables (en la definició que d'aquests fa la Llei 7/2023 de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals), perquè, d'aquesta manera, el personal veterinari col·legiat que serà qui els atengui els podrà informar d'aquesta obligació al seu càrrec (així com també que la seva identificació i registre en el cens municipal o en el Registre general d'animals de companyia son obligatòries). Pel que fa a les colònies de gats, està clar que la responsabilitat de la seva vacunació és de l'Administració local competent.

POSICIONAMENT DEL DACC: NO ACCEPTACIÓ

No s'accepta la proposta de que la vacunació sigui obligatòria per a gats i fures.

Motius:

- El sentit d'establir la vacunació de la ràbia obligatòria és aconseguir una immunitat poblacional per aquell conjunt d'animals que tenen més probabilitat d'estar exposats al virus. Segons el Pla Global Estratègic "Zero by 30" (pàgina 11) els estudis i l'experiència real demostren que una cobertura vacunal sostinguda del 70% de la població canina és suficient per aturar la transmissió de la malaltia entre gossos i de gossos a humans. [zero-by-30.pdf](#)
- El risc d'infecció pel virus de la ràbia dels gats i fures que no surten mai del domicili, especialment ubicats en entorns urbans és mínim, pràcticament nul.
- En cas que en algun moment determinat es consideri que són una part de la població que per la situació sanitària puguin suposar un risc, l'esborrany de Decret ja preveu en el seu article 8.3 que es pugui ampliar la vacunació a altres poblacions on no és obligatòria. Actualment aquests animals es considera que tenen un risc gairbé negligible.

S'accepta l'observació d'afegir en el text de manera expressa que l'obligació de vacunar gossos, gats i fures és dels seus titulars i/o responsables.

2.SEGONA: caldria afegir la Llei 7/2023 de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals a l'apartat de Definicions (art. 3)

SEGONA.- En relació amb l'ARTICLE 3: Definicions

Donat el caràcter de legislació bàsica de la majoria dels articles de la Llei 7/2023 de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals, i entre ells el seu article 3, que també fa unes "Definicions" de conceptes, creiem que caldria afegir a la normativa esmentada en el Projecte de Decret objecte d'aquestes al·legacions la menció a la Llei 7/2023.

De la mateixa manera que el Projecte de Decret aprofita per derogar normes que no són vigents i/o que contenen articles obsolets, pensem que aquesta actualització de normativa vigent i bàsica és també convenient que s'inclouï en el Projecte.

POSICIONAMENT DEL DACC: ACCEPTACIÓ

3.TERCERA: vacunació anual obligatòria enfront la malaltia de la ràbia de gossos, gats i fures (art. 5)

TERCERA.- En relació amb l'ARTICLE 5: Pauta de vacunacions

En relació amb l'apartat 2 d'aquest article, tornem a demanar que es reconsideri la vacunació anual obligatòria enfront la malaltia de la ràbia de gossos, gats i fures de més de dotze setmanes d'edat sense cap excepció per tal d'assegurar la seva protecció permanent.

Aquest criteri de la vacunació anual per a tots els animals de companya ha estat el que s'ha considerat correcte en les anteriors ocasions en què s'ha plantejat la vacunació de la ràbia per part de la Generalitat.

També és el seguit majoritàriament per la resta de les Comunitats Autònomes (llevat error, excepte a l'Aragó, Astúries, Euskadi i País Valencià, on la periodicitat de les revacunacions es fa d'acord amb les especificacions tècniques de la vacuna administrada en la darrera dosi; a La Rioja, on la periodicitat es bianual; a Navarra, on el període intervacunal haurà de ser inferior a 2 anys, i a Galícia, on no és obligatòria). Igualment, la vacunació anual és el criteri establert pels reglaments europeus que regulen els desplaçaments sense ànim comercial dels gossos, gats i fures dintre de la UE.

Tenint em compte les diferents casuístiques que hi ha en aquests moments en diferents països d'Europa i a la resta del territori estatal, per fer un seguiment efectiu de la vacunació dels animals a Catalunya s'hauria d'establir que la revacunació tingui caràcter obligatori anual, i no seguint les prescripcions establertes als prospectes dels diferents laboratoris fabricants de les vacunes.

Efectivament, si el calendari vacunal de la vacunació antiràbica queda regulat segons les especificacions tècniques de la vacuna administrada en la darrera dosi, això dificultarà moltíssim el seguiment de la vacunació efectiva. A això caldrà afegir-hi que

generarà confusió en el propietari sobre quan ha de procedir a revacunar l'animal i dificultarà als veterinaris clínics la seva tasca de professionals sanitaris d'assessorament als propietaris sobre el calendari vacunal.

POSICIONAMENT DEL DACC: NO ACCEPTACIÓ

Motius:

- Aquesta al·legació es fa sense acompanyar-la de cap argument ni estudi científic que recolzi l'establiment de la vacunació anual.
- Les vacunes de ràbia autoritzades tenen els seus propis estudis de seguretat i eficàcia i, segons els resultats d'aquests estudis, el fabricant estableix els períodes de revacunació recomanats.
- Per corroborar aquesta proposta, des del DACC hem consultat la bibliografia existent i aquesta apunta que s'ha de vacunar seguint les indicacions del fabricant de la vacuna:
 - ✓ CDC d'Atlanta:
https://www.cdc.gov/rabies/specific_groups/veterinarians/vaccination.html
 - ✓ National Association of State Public Health Veterinarians Compendium of Animal Rabies Prevention and Control Committee
 - <https://www.nasphv.org/Documents/NASPHVRabiesCompendium.pdf>
 - ✓ GUIDELINES FOR THE VACCINATION OF DOGS AND CATS de WSAVA (World Small Animal Veterinary Association)
 - <https://wsava.org/wp-content/uploads/2020/01/WSAVA-Vaccination-Guidelines-2015.pdf>
 - ✓ North American Veterinary Community
 - <https://todaysveterinarypractice.com/preventive-medicine/rabies-vaccination-in-dogs/>
- Fins i tot hi ha estudis que demostren que la cobertura de la vacuna va més enllà dels 3 anys:
 - ✓ National Center for Biotechnology Information (estudi realitzat per Veterinarian W Jean Dodds DVM, Veterinary immunology expert Ronald P Schultz DVM PhD, Dr Laurie Larson. Both Dr Schultz and Dr Larson were from the University of Wisconsin-Madison School of Veterinary Medicine.
 - <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7088826/>
 - ✓ Scientific data published in 1992 by Michel Aubert and his research team demonstrated that dogs were immune to a rabies challenge 5 years after vaccination
- La vacuna de la ràbia pot tenir efectes adversos en els animals vacunats; per tant, s'hauria d'administrar vacunes amb cobertura vacunal més llarga per reduir el risc de desenvolupar sarcomes al lloc d'injecció de la vacuna, entre d'altres efectes adversos que es poden produir. A continuació, alguns estudis publicats per a gats i fures:
 - ✓ <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/37632050/>
 - ✓ Feline Injection-Site Sarcoma and Other Adverse Reactions to Vaccination in Cats
Katrin Hartmann¹, Herman Egberink², Karin Möstl³, Diane D Addie⁴, Sándor

Belák⁵, Corine Boucraut-Baralon⁶, Tadeusz Frymus⁷, Albert Lloret⁸, Regina Hofmann-Lehmann⁹, Fulvio Marsilio¹⁰, Maria Grazia Pennisi¹¹, Séverine Tasker^{12 13}, Etienne Thiry¹⁴, Uwe Truyen¹⁵, Margaret J Hosie¹⁶

- ✓ <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/23024394/>
- ✓ Feline postvaccinal sarcoma: 20 years later [Brian Wilcock¹](#), [Anne Wilcock](#), [Katherine Bottoms](#)

- En relació amb l'al·legació on s'esmenta que “*la vacunació anual és el criteri establert pels reglaments europeus que regulen els desplaçaments sense ànim comercial dels gossos, gats i fures dintre de la UE*”, comentar que aquesta afirmació no és correcta. Els requisits per considerar una vacunació antiràbica vàlida estan recollits al Reglament (UE) 576/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, relatiu als desplaçaments sense ànim comercial d'animals de companyia i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 998/2003 (reglament que és d'aplicació fins el 21 d'abril de 2026) on en la lletra e) del punt 2 de l'Annex III estableix:

e) el período de validez de la vacunación se inicia con el establecimiento de una inmunidad protectora, que no podrá ser inferior a veintiún días desde la finalización del protocolo de vacunación exigido por el fabricante para la primovacuna, y continúa hasta el final del período de inmunidad protectora, según prescriban la especificación técnica de la autorización de comercialización a que se refiere el punto 1, letra b), o la aprobación o licencia a que se refiere el punto 1, letra c), para la vacuna antirrábica en el Estado miembro o en el territorio o tercer país en el que se administre la vacuna.

Un veterinario autorizado o un veterinario oficial indicará el período de validez de la vacunación en la sección correspondiente del documento de identificación;

- Amb relació a la part de l'al·legació que afirma que si la vacunació no és anual es dificulta moltíssim el seguiment:
 - Pel que fa al seguiment per part del personal veterinari que efectua la vacunació, avui en dia els sistemes informàtics estan més que preparats per programar els avisos necessaris en els períodes que s'estableixin.
 - Pel que fa al seguiment per part de la persona propietària de l'animal, l'article 12.1.1 i 12.1.2.d del projecte de Decret estableix que el personal veterinari que porti a terme les vacunacions ha d'anotar a la cartilla sanitària de l'animal la data de la propera vacunació antiràbica d'acord a la validesa de la vacunació aplicada segons la fitxa tècnica del fabricant de la vacuna.
- Així doncs, sense motius tècnics, sanitaris ni normatius que avalin una vacunació anual, quedarà establerta la revacunació segons estableix el fabricant en cada cas, de la mateixa manera que ho tenen regulat les CCAA d'Aragó, Cantàbria, Euskadi i el País Valencià.

4. QUARTA: proposta redactat art. 7

En relació amb l'ARTICLE 7: Administració de la vacuna

A l'apartat 2 d'aquest article s'inclou la frase "En cas contrari, [el personal veterinari col·legial] haurà d'identificar-lo abans de vacunar-lo".

De la frase abans transcrita es podria considerar que el personal veterinari col·legial té l'obligació de realitzar la identificació sempre, inclús en cas que el titular i/o responsable de l'animal s'hi oposi. És clar que no es pot imposar aquesta obligació al personal veterinari perquè els animals no són de la seva titularitat.

Creiem que seria més correcte substituir aquesta frase per la següent:

"En cas contrari, haurà d'informar a la persona titular i/o responsable de l'animal que és obligatori identificar l'animal i registrar-lo al cens del municipi on l'animal resideix habitualment o en el Registre general d'animals de companyia, i que no el podrà vacunar fins que no estigui identificat."

POSICIONAMENT DEL DACC: ACCEPTACIÓ

"En cas contrari, haurà d'informar a la persona titular i/o responsable de l'animal que és obligatori identificar l'animal i registrar-lo al cens del municipi on l'animal resideix habitualment o en el Registre general d'animals de companyia, i que no el podrà vacunar fins que no estigui identificat."

5.CINQUENA – Resum: vacunació antiràbica hauria de ser obligatòria per a tots els gats i fures (art. 8)

En relació amb l'ARTICLE 8: Vacunació antiràbica en gats i fures

Com hem dit abans, considerem que la vacunació antiràbica hauria de ser obligatòria per a tots els gats i fures, com ja s'ha dit abans. Fer-la "voluntària" per als gats i les fures que visquin en interiors i no tinguin contacte amb el medi exterior, on poden tenir contacte amb altres animals susceptibles de patir la ràbia (que són als que es refereix l'article 1. b) del Projecte de Decret, "...llevat dels gats i fures que han de viatjar fora de l'Estat espanyol, que hauran de vacunar obligatòriament enfront de la ràbia", suposa no tenir en compte que tant els gats com les fures són espècies que poden sortir fora dels seus habitatges tancats, amb el risc potencial que això suposa per a la salut dels propis animals i de les persones si resulta que no han estat vacunats o revacunats prèviament pels seus propietaris o posseïdors.

Segons l'article 4 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals les persones propietàries i les posseïdores d'animals, han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie i han de donar-los l'atenció veterinària bàsica per garantir-ne la salut. Des del CCVC considerem que s'ha d'establir la vacunació obligatòria de gats i fures per donar compliment a aquests principis i per garantir i protegir la salut de les persones i dels animals al considerar-se una malaltia zoonòtica.

Deixar al criteri dels propietaris i posseïdors d'aquests animals la decisió sobre la seva vacunació posa en perill el control sanitari que es persegueix amb la vacunació antiràbica.

POSICIONAMENT DEL DACC: NO ACCEPTACIÓ
Mateixa al·legació que la primera, mateixos motius.

6. SISENA – Resum: Caldria aclarir que la cartilla sanitària on s'han de consignar les vacunacions antiràbiques ha de ser la del CCVC (art. 12)

SISENA.- En relació a l'ARTICLE 12: Obligacions del personal veterinar que porti a terme vacunacions

Pel que fa a l'apartat 1.1, mentre no s'aprovi el model de cartilla sanitària oficial d'animals de companyia que preveu la Disposició final primera del Projecte de Decret, creiem que caldria aclarir que la cartilla sanitària on s'han de consignar les vacunacions antiràbiques ha de ser la del CCVC, que es l'única que es pot qualificar com "sanitària" perquè està emesa per una Corporació professional sanitària que controla la seva distribució i numeració, garantint d'aquesta forma la seva traçabilitat, i també és complimentada per "sanitaris" (el personal veterinar). Cal afegir que amb data 19-09-2002 la cartilla del CCVC va ser reconeguda "com a document sanitari oficial" per la Subdirecció General de Ramaderia.

La cartilla sanitària d'animals de companyia del CCVC és un sistema de registre de dades sanitàries (pes, vacunacions) per transmetre informació entre els professionals sanitaris i que incorpora un sistema de registre de les visites del pacient dins el seu pla sanitari.

Pel que fa a l'apartat 1.2, si s'estimés la nostra proposta de que la revacunació fos anual, òbviament caldria modificar la redacció de la lletra d) del Projecte de Decret.

Pel que fa a l'apartat 2.1, s'hauria de preveure un sistema de comunicació centralitzada a través del CCVC (com el que existeix actualment per comunicar al Registre general d'animals de companyia —ANICOM— les altes de les identifications d'aquests animals que realitzen els veterinaris) per tal de facilitar les comunicacions de les dades de vacunació.

L'experiència ha demostrat que la comunicació de les altes de les identifications per part dels veterinaris a l'AIAC, i la posterior remissió centralitzada d'aquestes dades des de l'AIAC a l'ANICOM, ha permès que aquest hagi augmentat exponencialment el numero d'animals inscrits, garantint d'aquesta forma el compliment de les obligacions legals relatives a la identificació d'animals per part dels seus titulars i responsables. Com és sabut, això ha estat possible gràcies al fet que hi ha un conveni signat entre el CCVC i el DACC. El que es proposa, tal com es va acordar verbalment en les reunions mantingudes l'any passat entre el DACC i el CCVC, és fer un nou redactat d'aquest apartat amb el següent text:

"2.1. El personal veterinar clínic ha de comunicar les dades que es detallen a l'annex d'aquest decret a la base de dades sanitària del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia), el qual les haurà de comunicar al Departament competent en matèria de sanitat animal de la Generalitat de Catalunya en el

format i amb la periodicitat que aquest estableixi. Alternativament, el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya podrà donar accés a consultar les dades al personal de la unitat competent de sanitat animal.”

D'aquesta forma es centralitzarà la recepció de les comunicacions per part de les persones veterinàries col·legiades que facin les vacunacions i també es facilitarà al Departament competent en matèria de sanitat animal el seu control i seguiment amb la periodicitat i el format que aquest estableixi.

Pel que fa a l'apartat 2.3, si s'admet la nostre proposta anterior, que la base de dades sanitària s'hauria d'indicar que és la del CCVC, com que sabem que alguns veterinaris treballen amb l'ANICOM i no estan donats d'alta a l'AIAC, està previst disposar d'un accés a l'AIAC a tots els veterinaris col·legiats per poder registrar la vacunació. Per això proposem modificar el text d'aquest apartat de la següent manera:

“2.3 La base de dades sanitària del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia), oferirà un accés al registre sanitari per a tots els veterinaris col·legiats”.

POSICIONAMENT DEL DACC: NO ACCEPTACIÓ

Motiu: Atès que existeixen en el mercat altres cartilles sanitàries per a animals de companyia, no es pot imposar que l'única cartilla que té validesa és la de l'AIAC sense haver donat oportunitat que altres models puguin ser igualment vàlids. Que la cartilla del CCVC hagi seguit reconeguda com a document sanitari oficial no implica que hagi de ser l'única cartilla que es pugui utilitzar.

La proposta de Decret, a més, ja estableix en la seva disposició final primera que es faculta la persona titular de la direcció general competent en matèria de sanitat animal a establir, si escau, mitjançant resolució publicada al DOGC, el model de cartilla sanitària oficial d'animals de companyia, així com les dades mínimes que ha de contenir. Quan s'abordi aquesta tema caldrà realitzar les trobades que es considerin necessàries amb els diferents sectors implicats per generar el debat corresponent i establir, si escau, el model de cartilla sanitària.

Respecte la modificació de l'apartat 2.1 que no s'accepta:

Considerem més adequat deixar el redactat actual que estableix que les dades de les vacunacions les han de comunicar a l'autoritat competent en matèria de sanitat animal en el format i termini que aquesta estableixi. La proposta feta és una possibilitat a tenir en compte i això es podrà valorar en les reunions de treball que es facin per determinar el format i el termini, és a dir, com es farà la comunicació, segons estableix l'article 12.2.1 de l'esborrany del Decret.

Respecte la modificació de l'apartat 2.3 que no s'accepta:

Tal i com hem motivat a l'apartat anterior, considerem més adequat deixar el redactat actual que estableix que la base de dades sanitària amb la informació de les vacunacions es

nodrirà de les dades comunicades pel personal veterinari. La proposta feta és una possibilitat a tenir en compte i això es podrà valorar en les reunions de treball que es facin per determinar el format i el termini, és a dir, com es farà la comunicació, segons estableix l'article 12.2.1 de l'esborrany del Decret.

7. SETENA : comunicació centralitzada CCVC

SETENA.- Disposició addicional. Comunicacions

Fem remissió al que s'acaba de dir en l'al·legació anterior respecte que les comunicacions al Departament competent en matèria de sanitat animal es facin de forma centralitzada per part del CCVC, prèvia la signatura de l'oportú conveni de col·laboració.

POSICIONAMENT DEL DACC: NO ACCEPTACIÓ

Mateixa al·legació que una part de l'al·legació sisena.

8. VUITENA : model de cartilla sanitària

VUITENA.- Disposició final Primera

Proposem que el model de cartilla sanitària oficial d'animals de companyia sigui la del CCVC, reconeguda com tal des de l'any 2002, i que és la utilitzada pel personal veterinari col·legiat de forma massiva. Aquesta cartilla incorporarà totes les dades requerides al Projecte de Decret en relació a la vacunació antiràbica, a més d'altres de contingut sanitari. Aquesta cartilla, a més, és la que gaudeix del reconeixement per part de la societat i la que garanteix la seva traçabilitat en tot el procés des de l'edició, distribució al personal veterinari col·legiat i als titulars i responsables d'animals de companyia.

POSICIONAMENT DEL DACC: NO ACCEPTACIÓ

Mateix argument que el realitzat a l'al·legació sisena.

APORTACIONS EFECTUADES PER LA SENYORA DANIELA

1. PRIMERA : *Vacuna de rabia obligatoria cada 3 años para perros*

POSICIONAMENT DEL DACC: ACCEPTACIÓ PARCIAL: en el redactat de l'esborrany del text ja s'estableix a l'art. 5.1 que "*Es realitzaran revacunacions abans del final del període de validesa de la immunitat conferida per la vacuna, d'acord amb les especificacions tècniques de la vacuna administrada en la darrera dosi, de manera que quedi garantida la protecció de l'animal*".

La periodicitat de la revacuna de cada animal dependrà de la validesa de la vacuna administrada .

2.SEGONA: *Gatos Indoor: una vacuna trienal (teniendo en cuenta la predisposición a fibrosarcoma vacunal, no exigiría revacunaciones excepto en caso de viajes).*

POSICIONAMENT DEL DACC: NO ACCEPTACIÓ

Motiu:

La vacunació no serà obligatòria en gats indoor. El personal veterinari clínic que atengui aquests animals ja valorarà el risc sobre si aplicar o no la vacuna i si cal aplicar una periodicitat adaptada a l'animal.

3.TERCERA: *Colonias de gatos de la calle bajo responsabilidad de los Ayuntamientos: una vacuna con validez trienal cuando se capturan para identificar con microchip , desparasitar y esterilizar*

POSICIONAMENT DEL DACC: ACCEPTACIÓ.

L'esborrany del decret que es va penjar al portal de participació ciutadana ja estableix a l'art. 9:

- ✓ 9.1 *La vacunació dels gats pertanyents a colònies s'efectuarà durant les captures per a la seva esterilització i marcatge*
- ✓ 9.3 *Atesa la dificultat per revacunar els gats de colònies, s'emprarà la vacuna comercial que disposi d'una immunitat més duradora, sempre que sigui possible*
- ✓ Cal tenir en compte que, a més de la responsabilitat atribuïdes als ajuntaments, tant el Decret legislatiu 2/2008 (article 41) com la Llei 7/2023 (article 39) permet que la competència es pugui delegar a entitats locals supramunicipals, com són els consells comarcals o les mancomunitats.

BARCELONA,

Directora General d'Agricultura i Ramaderia

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ:

0PN3EEGIQFOH802CVEO8HGCELRWHGI3C